

¹Und ich hob meine Augen auf und sah, und siehe, ein Mann hatte eine Meßschnur in der Hand.²Und ich sprach: Wo gehst du hin? Er aber sprach zu mir: Daß ich Jerusalem messe und sehe, wie lang und weit es sein soll.³Und siehe, der Engel, der mit mir redete, ging heraus; und ein anderer Engel ging heraus ihm entgegen⁴und sprach zu ihm: Lauf hin und sage diesem Jüngling und sprich: Jerusalem wird bewohnt werden ohne Mauern vor großer Menge der Menschen und Viehs, die darin sein werden.⁵Und ich will, spricht der HERR, eine feurige Mauer umher sein und will mich herrlich darin erzeigen.⁶Hui, hui! Fliehet aus dem Mitternachtlande! spricht der HERR; denn ich habe euch in die vier Winde unter dem Himmel zerstreut, spricht der HERR.⁷Hui, Zion, die du wohnst bei der Tochter Babel, entrinne!⁸Denn so spricht der HERR Zebaoth: Er hat mich gesandt nach Ehre zu den Heiden, die euch beraubt haben; denn wer euch antastet, der tastet seinen Augapfel an.⁹Denn siehe, ich will meine Hand über sie schwingen, daß sie sollen ein Raub werden denen, die ihnen gedient haben; und ihr sollt erfahren, daß mich der HERR Zebaoth gesandt hat.¹⁰Freue dich und sei fröhlich, du Tochter Zion! denn siehe, ich komme und will bei dir wohnen, spricht der HERR.¹¹Und sollen zu der Zeit viel Heiden zum HERRN getan werden und sollen mein Volk sein; und ich will bei dir wohnen, und sollst erfahren, daß mich der HERR Zebaoth zu dir gesandt hat.¹²Und der HERR wird Juda erben als sein Teil in dem heiligen Lande und wird Jerusalem wieder

¹فَرَقَعْتُ عَيْنَيَّ وَنَظَرْتُ وَإِذَا رَجُلٌ وَبِيَدِهِ خَيْلٌ قِيَاسٌ.²قُلْتُ، إِلَى أَيْنَ أَنْتَ ذَاهِبٌ. فَقَالَ لِي، لِأَقِيسَ أُورُسَلِيمَ، لِأَرَى كَمْ عَرْضُهَا وَكَمْ طُولُهَا.³وَإِذَا بِالْمَلَكِ الَّذِي كَلَّمَنِي قَدْ خَرَجَ، وَخَرَجَ مَلَكٌ آخَرٌ لِلْقَائِنَةِ.⁴فَقَالَ لَهُ، اجْرُ وَكُلْ لِهَذَا الْعِلَامِ، كَالْأَعْرَاءِ تُسْكُنُ أُورُسَلِيمَ مِنْ كَثَرَةِ النَّاسِ وَالتَّبَهَائِمِ فِيهَا.⁵وَأَنَا، يَقُولُ الرَّبُّ، أَكُونُ لَهَا سُورَ تَارٍ مِنْ حَوْلِهَا، وَأَكُونُ مَجْدًا فِي وَسْطِهَا.⁶يَا يَا، اهْزُبُوا مِنْ أَرْضِ الشِّمَالِ يَقُولُ الرَّبُّ. فَإِنِّي قَدْ قَرَّرْتُكُمْ كَرِيحَ السَّمَاءِ الْأَرْبَعِ، يَقُولُ الرَّبُّ.⁷تَنَجَّيْ يَا صِهْيُونُ السَّاكِنَةُ فِي بَيْتِ بَابِلَ،⁸لَأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، بَعْدَ الْمَجْدِ أُرْسَلِنِي إِلَى الْأُمَمِ الَّذِينَ سَلَبُوكُمْ، لَأَنَّهُ مَنْ يَمْسُكُكُمْ يَمْسُ حَذَقَةَ عَيْنِهِ.⁹لَأَنِّي هُنَّذَا أَحْرَكُ يَدَيَّ عَلَيْهِمْ فَيَكُونُونَ سَلْبًا لِعَبِيدِهِمْ. فَتَعْلَمُونَ أَنَّ رَبَّ الْجُنُودِ قَدْ أُرْسَلِنِي.¹⁰تَرْتَمِي وَافْرَجِي يَا بَيْتَ صِهْيُونِ، لَأَنِّي هُنَّذَا آتِي وَأَسْكُنُ فِي وَسْطِكِ، يَقُولُ الرَّبُّ.¹¹فَيَبْصِلُ أُمَمٌ كَثِيرَةً بِالرَّبِّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ، وَيَكُونُونَ لِي شَعْبًا فَأَسْكُنُ فِي وَسْطِكِ، فَتَعْلَمِينَ أَنَّ رَبَّ الْجُنُودِ قَدْ أُرْسَلِنِي إِلَيْكِ.¹²وَالرَّبُّ يَرِثُ يَهُودَا تَصِيبُهُ فِي الْأَرْضِ الْمُقَدَّسَةِ وَيَخْتَارُ أُورُسَلِيمَ بَعْدَ. أُسْكِنُوا يَا كُلَّ الْبَشَرِ قُدَّامَ الرَّبِّ لَأَنَّهُ قَدْ اسْتَيْقِطَ مِنْ مَسْكَنِ قُدْسِهِ.

erwählen. ¹³ Alles Fleisch sei still vor dem HERRN; denn er hat sich aufgemacht aus seiner heiligen Stätte.